

ఆత్మ దృష్టి

ఆ నర్సింగ్ హోమ్ చుట్టూ చెక్కర్లు కొడుతూ కొడుతూ 'ఆత్మ' ఒకటి ఆర్జంట్ గా లాబ్ లోకి దూరి అప్పుడే గాజు నీసాలో చేరిన రెండు కళ్ళని పలక రించింది.

“ఓ నేత్రద్వయమా ! సమయానికి క ని పి ం చా వు. చాలా విసుగ్గా వుంది. ఓ సారలా తిరిగి వద్దాం వస్తావా.”

“ఇప్పుడేగా వచ్చాను. లోకాన్ని చూసి చూసి అలసిపోయాను. కాస్త విశ్రాంతి తీసుకోనిద్దూ.” అన్నాయి కళ్ళు.

“ఫర్లేదులే. ఇప్పుడే వచ్చేద్దాం.”

“ఎక్కడికని వెళ్దాం?”

“ఇక్కడికేలే రా.” అంది ఆత్మ.

“సరే పద” అంటూ రెండు కళ్ళూ ఒక చూపై ఆత్మ వెంట బయలుదేరింది.

ఇద్దరూ కలసి 'ఇన్ డెన్సివ్ కార్డియాక్ కేర్ యూనిట్' లోకి జొరబడ్డారు.

అక్కడ నాలుగు బెడ్స్ మీద నలుగురు పేషెంట్లు పడుకుని వున్నారు.

వారందరూ హృద్రోగ బాధితులే ఒక్కొక్కరికీ రకరకాల ప్లగ్గులు పెట్టి ఏవేవో

మానిటర్ చేస్తూ, వారివారి హృదయస్పందనలు అక్కడే అమర్చిన స్క్రీన్ ల మీద

చూస్తున్నారు. చాతీమీద ఏవేవో బిళ్ళలు అతికించుకుని, కళ్ళలో భయం, ఒళ్ళు చా

నీరసంతో పడుకుని వున్నారా నలుగురు రోగులు

ప్రతి గొప్ప వ్యక్తి వెనుకా ఒక స్త్రీ వుంటుందో వుండదోగానీ ప్రతి హాద్ద

పేషెంట్లు పక్కనా ఒక దీన వదన కూర్చుని మాత్రం వుంది.

“వచ్చి వచ్చి ఇక్కడే కొచ్చామేమిటి?” అంది చూపు.

“ఉండూ, కంగారుపడకు. ఇక్కడున్న ఒక్కొక్కరి గురించీ నీకు చెప్తాను.” అంది ఆత్మ.

“ఏం? ఆ కథలంత బాగుంటాయేమిటి?”

“బాగుండటమేమిటి బ్రహ్మాండంగా, ఇంట్రస్టింగ్ గా వుంటాయి.”

“అయితే చెప్పమార్దాం.”

అదిగో - అక్కడ చూడు - పాపం, ఆ పెద్దమనిషి ఎంతో దీనంగా పడు కున్నాడు. చూశావా - ఆ జబ్బు లాగేస్తోందని ఓ బాధపడిపోతున్నాడు. ఆ భార్య వాత్తుతోంది.

“ఆ ఆ ... ”

“ఆ మహానుభావుడు ఆ చెయ్యెత్తి భార్యని కొట్టనిరోజు లేదు.”

“ఏం? ఎందుకని? ఆమె మంచిది కాదా?”

“కాకపోవడం కాదు. భార్యని కొట్టని రోజున అతనికి నోటికి ముద్దెక్కేది కాదు.”

“అదే కారణం ఏమిటి అంటున్నా.”

ఆమె తండ్రికి బోలెడు డబ్బుంది. ఒకతె కూతురు. అమాయకురాలు. మంచిది. భయస్తురాలు. కావలసిన బంధువులలో కుర్రాడుకదాని, డబ్బులుల్లక పోయినా ఈమె నిచ్చి పెళ్ళిచేసి అపురూపంగా చూసుకోవడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ పిల్లతండ్రి అయితే ఆ భర్తకి ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ - తనని అందరూ తక్కువగా చూస్తున్నారేమో, తను డబ్బుగల వాడికానని లోకువ చేస్తున్నారేమోననే అనుమానం. దీనికి తోడు వాడికి లేని దుర్గుణమంటూ లేదు. రోజూ చేతికందిన డబ్బు తీసుకుపోయి, జల్సా చేయడం, ఎవరైనా ఏమైనా అడిగితే “అదిగో నేను పేద వాడి కనుకనే నన్ను అవమానిస్తున్నారు. నేనే దనవంతుడనైతే ఇలా అడిగే రైర్యముంటుందా? అసలు నా కెందుకిచ్చి పెళ్ళి చేశారు? పైగా నా కేమిటి అవమానం’ అని నానా గొడవా చేసేవాడు. రోజూ రాత్రయేసరికి బాగా తాగి వచ్చి చావు దెబ్బలు కొట్టేవాడు. పాపం ఆ తండ్రి ఏం చెయ్యాలో తోచక ఎలా సమస్యని పరిష్కరించాలో తెలీక, ఆ పిల్ల పడుతున్న అవస్థ చూడలేక మంచానపడి తీసుకుని తీసుకుని పోయాడు.

“అయ్యో పాపం!”

“అప్పట్నుంచి ఆమె అవస్థలు మరీ అధ్యాన్నమయిపోయాయి. ఏళ్ళు గడిచాయి. కానీ ఎల్లకాలం ఒకలాగే వుండదు కదా! కొడుకు ఎదిగి వచ్చాడు. ఆ కుర్రాడు తల్లిపడే బాధలు చూడలేక తిరగబడ్డాడు.

“మా అమ్మ వంటి మీద చెయ్యి పడిందంటే చీరేస్తాను” అంటూ కలియబడేసరికి బి.పి. బాగా డెరిగి వొళ్ళంతా చెమటలుపోసి, యిదిగో యిలా హాస్పిటల్లో చేరాడు.

“మరీ ఆ యిల్లాలలా శ్రద్ధగా నేవలు చేస్తోందే పాపం - ”

“చేయకేం చేస్తుంది? భారతనారి కదా” అంది ఆత్మ వ్యంగ్యంగా.

“అన్యాయం కదూ” -

“ఏ చేతులతో తనని చావ చితక్కొట్టాడో ఆ చేతులులాగేస్తున్నా యంటే ఎంత సహనంగా ఒత్తుతోందో చూడు” -

“బాగుంది కద”

“సరే వాణ్ని వదిలెయ్. ఆ పక్క మంచంమీద వున్నాడు చూడు. వాడు మరీ అన్యాయం. వాడి ఇ.సి.జి. ఎలా ఎగిరెగిరిపడుతుందో చూడు.

“అది సరే గానీ - ఆ పక్కనున్నామె అతని భార్య?”

“అవును. ఏం? అయినా భార్య కాకపోతే ఎవరొచ్చి యిలా నేవలు చేస్తారు ?

ఆ సంగతి కాదు నేననేది. ఎంత అందంగా వుంది? వయసు మళ్ళినా ఇంత బాగుందంటే మరి వయసులో వున్నప్పుడింకెంతందంగా వుండేదో” దృష్టి ఆశ్చర్యం వ్యక్తపరిచింది.

“ఆ అందమే ఆమె పాలిట శాపమైంది. వాడికి భరించలేనంత అనుమానం. నిజానికి వాడి మనసులో వున్న అనుమానమంతా మానిటర్ చెయ్యగల శక్తి ఏ యంత్రానికైనా వుంటే అదీపాటికి థామ్మని పగిలిపోయి వుండేది ” -

కళ్ళు నవ్వాయి.

“అనుమానమా ఎందుకూ ?”

“ఎందుకేమిటి అది వాడి బుద్ధి.” చిరాకుపడింది ఆత్మ.

“వాడి బుద్ధికి బుద్ధి చెప్పాలిగా.”

“ఆ ఏం చేస్తుంది? పాపం, ఆ పిల్ల పేదంటిది. చక్కనిపిల్ల కదాని మేము మా అబ్బాయికి చేసుకుంటాము” అన్నారా పిల్లాడి తల్లిదండ్రులు. పేద

తల్లిదండ్రులు ఆనందపడి, మురిసిపోయి, పిల్ల నిచ్చి పెళ్ళి చేశారు. ఇంక నరకం ప్రారంభమైంది.

వాడు రోజూ రాత్రిళ్ళు ఆమెని మాటలతో కుళ్ళబొడిచి, ఆమె మనసుని తునాతునకలు చేయడమే పని. ఒక్కరోజు కూడా ఆమె సుఖంగా, ఆనందంగా వుండి ఎరుగదు.

“వాడు నీకేసి చూశాడు — వీడెవడో ఇటువైపు ఎందుకొచ్చాడు? ఆ మేడ మీద కుర్రాడు ఎప్పుడూ ఆ కిటికీ తెరిచే వుంచుకుంటాడెందుకు? ఆ పక్కంటా యన పంపు దగ్గర కెళ్ళినప్పుడు నిన్నా చాయల కెళ్ళద్దని చెప్పానా? అలా ఎప్పుడూ అద్దం ముందు తగలడకపోతే వేరే పని చూసుకోకూడదూ.”

ఇలా అనుక్షణమూ ఆమెని చీత్కరించటమేగానీ ఎప్పుడూ ప్రేమగా మాట్లాడి ఎరుగదు.

“అలాంటి వాణ్ని వదిలేసి పోవచ్చుగా” అంది దృష్టి.

“అంత సులువుగా జరిగే పని కాదది. తల్లిదండ్రులు పేదవాళ్ళు - భయ స్థులు - ఇంకా పిల్లలున్నవాళ్ళు. వాళ్ళు ఆమె కెప్పుడూ “ఓర్చుకోమ్మా! నెమ్మదిగా అన్ని సర్దుకుంటాయి, మనుషులు మారుతారు. మంచిరోజులు వస్తాయి? తొందరపడితే నలుగురిలో తలెత్తుకోలేం. నీ చెల్లాయిల్ని గురించి ఆలోచించే నా సర్దుకోమ్మా” అంటూ చెప్పి, ఎప్పటికప్పుడు సముదాయిస్తూ వచ్చారు.

“అంత హృదయం లేనివాడికి గుండెపోతెలా వచ్చింది.” అంది దృష్టి.

“భలే జోక్ వేశావు. వాడికి గుండె వుంది అందులో వుండవలసిన ఇంగితజ్ఞానం లేదు. ఒక్క అనుమానభూతం మాత్రమే వుంది” ఆత్మ అంది.

ఇంతకీ ఏమైంది? ఇక్కడ చేర్చించారెందుకు?”

ఆ ఏముంది? ఆఫీసులో ఏదో గొడవ పడ్డాట్ట. బాగా అరిచాట్ట, నలుగురూ నాలుగు మాటలన్నారు. ఒకరిద్దరు తన్నడానికి వచ్చార్ట. మొత్తానికి హై బీ. పి. వచ్చి ఇక్కడికొచ్చి పడ్డాడు.

“కానీ ఆమె మాత్రం ఎంత దీనంగా అక్కడ కూర్చుని సేవలు చేస్తోంది? పాత నీనిమాలోని కాంచనమాలలా ఎంత అందంగా వుందో” దృష్టి తన్మయంగా అంది.

“ఏమిటి ఎప్పుడూ ఆమె అందాన్ని పొగడటంతో సరి పోతోంది నీకు. చూడబోతే నీది మగాడి దృష్టిలా వుంది. మగాడి ముఖం నుండి ఊడిపడ్డ కళ్ళా ఏమిటి? అంది ఆత్మ అనుమానంగా.

“ఉన్న విషయం చెప్పడానికి మగేమిటి ? ఆడేమిటి ? ఇంతకీ మూడో కథ లోకి రా” అంది దృష్టి చిన్నబుచ్చుకుని.

మూడో బెడ్డుమీద వాడికి చిన్నగా ఎటాక్కే వచ్చింది. వాడికి రావాల్సిందే. కసిగా అంది ఆత్మ.

“ఏం ? ఎందుకంత కసి ?”

“చెప్తాను విను. ఆమెకి పిల్లలు పుట్టలేదు. వాడు యాభయోపాసితో పడ బోతున్నాడు. పిల్లలు లేరని మళ్ళీ ఓ కుర్రదాన్ని పెళ్ళాడుతానని ఇంట్లో రభస. పిల్లలు లేరన్న బాధకంటే నలుగురిలో ఈ అవమానం సహించరానిదిగా తయారైందామెకి. పోనీ ఎవర్నయినా పెంచుకుందామంటే, కాదు కాదు పెళ్ళి చేసు కుంటానని తయారయ్యాడు. మన సమాజంలో ఇలాంటిని వ్యతిరేకించడానికి బదులు సమర్థించేవారూ వున్నారు. అందుకే ఓ తల్లిదండ్రులు పిల్ల నివ్వ వచ్చారు. మళ్ళీ నిన్న ఇంట్లో పెద్ద గొడవే జరిగింది. భార్య పేనుకి ఉరేసుకోబోయింది. వీడికి బి.పి. టాగా పెరిగి గుండెపోటు వచ్చింది. ఇక్కడికి తీసుకొచ్చారు. దెబ్బతో పెళ్ళిగిళ్ళి కొండెక్కాయి. పాపం, ఆ భార్య చూడు ఎంత శ్రద్ధగా నేవచేస్తోందో ! నిజానికి ఆమెకి కూడా మూడు రాత్రులుగా నిద్రలేమ. తిండిలేదు. అయినా ఆమెకి తప్పదుగా - బాధ్యతగా చేస్తోంది.”

అప్పుడు దృష్టి మరింత శ్రద్ధగా ఆత్మ వైపు చూసి “చూడబోతే నువ్వు ఆడ ఆత్మలా వున్నావే. మగాళ్ళని చుయ్యబట్టడమే పనిలా వుంది నీకు” అంది.

“ఇందాక నువ్వు చెప్పావుగా వున్న విషయం చెప్పడానికి మగేమిటి, ఆడే మిటి అని-” అంటూ దీర్ఘం తీసింది.

ఇకపోతే నాలుగో మంచం మీదున్నవాడు నిజంగా మంచివాడు. వాడికి అన్యాయంగా వచ్చింది హార్టాట్.

“అదేమిటి ? గుండెపోటు రావడానికి న్యాయాన్యాయాలుంటాయా?”

ఉండాలి. కానీ వూడవు. ఏం చేస్తాం ?

ఇతని కథ కాస్త చిత్రమైందే. ఇతనికి నలుగురు చెల్లెళ్ళు. తండ్రి ఆకస్మా త్తుగా చనిపోయాడు. అప్పటికే ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు పెళ్ళికి సిద్ధంగా వున్నారు. ఇతని దగ్గర పెద్దగా డబ్బులేదు. అయినప్పటికీ నలుగురి చెల్లెళ్ళకీ పెళ్ళిళ్ళు చేసిగానీ తను పెళ్ళి చేసుకోనని బీషణ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. పెళ్ళికొడుకుల వేటలో డబ్బు, సమయం ఖర్చు చేశాడు. ఉన్నవన్నీ ఆమ్మి కట్టు కానుకల కోసం సిద్ధపరిచాడు. వయసు మించిపోతుండగా ఒక్కొక్క చెల్లికీ పెళ్ళి చేసేసరికి అతనికి నలభైదాటి

పోయాయి. పదిహేను రోజుల క్రితమే ఆఖరి చెల్లెలు, పాతికేళ్ళ పిల్లకి పెళ్ళి చేశాడు.

“మరి అంతా బాగుంది కదా ! మరీ ఎటాక్ ఏమిటి ?” —

పెద్ద చెల్లెలి మొగుడు లారీ ఏక్సిడెంట్ లో చనిపోయాడు. నిన్ననే ఆ వార్త యితనికి అందింది. ఆ కబురు వినగానే యితనికిలాగైంది.

“అయ్యోపాపం ! అయితే ఇతను మంచివాడేనన్నమాట.”

“పెళ్ళికానంతవరకు ప్రతి మగాడూ మంచివాడే” అంది ఆత్మ చమత్కారంగా.

కళ్ళు నవ్వాయి.

త్వరలో మళ్ళీ నీకు జన్మ వస్తుంది. అప్పుడు మళ్ళీ ఆడజన్మ ఎత్తుతావా - లేక మగవాడిగా పుడతావా ?

“చీ ! ఆడదై పుట్టవం కంటే అడవిలో మానై పుట్టడం నయం” అంది ఆత్మ.

“ఇదిగో ఈ పిరికితనమే నా కసహ్యం. మీ కిలాంటి అవకాశవాదమూ పనికిరాదు. నువ్వు దైర్యంగా ఆడ పుట్టుకే పుట్టి స్త్రీ అంటే ఏమిటో దుజువు చెయ్యాలి. అంతేగానీ పాత చింతకాయ పచ్చడి బావాలతో ఆడదీ అడవిలో మానూ అనడం సిగ్గుచేటు కదూ” అంది దృష్టి. మరవి మగాడి కళ్ళుకదా అందుకని.-

ఆత్మ వులిక్కిపడింది. ఒకసారి ఆలోచనలో పడింది. అవును. నిజమే. ఈ కళ్ళు నిజమే చెప్పాయి. ఈ జన్మలో ఏవేవి సాధించలేక, భంగపడ్డానో అవన్నీ తిరిగి సాధించడానికి, దైర్యంగా పోరాడటానికి తను స్త్రీగానే పుట్టాలి.

“నడు నడు - ఎవరికో నేత్రదానం కోసం వచ్చాను. దైమైనట్టుగా వుంది. వేశాలి.” అన్నాయి కళ్ళు.

ఆత్మ నిబ్బరంగా దృష్టివైపు చూసి.

“నేను స్త్రీగానే పుడతాను. అప్పుడు నిన్ను కలుస్తానే.”

“ఇప్పుడు నేను స్త్రీకి కళ్ళగా అమరబోతున్నా ఆ దృష్టితో లోకాన్ని చూడబోతున్నా. ఈ అవకాశం వచ్చినందుకు ఆనందంగా వుంది. ఆసక్తిగానూ వుంది” అంది దృష్టి

ఆత్మ - కళ్ళూ కలిసి ఆ I. C. C. యూనిట్ లోంచి బయట కొచ్చేశాయి.

4-5-94 — (రేడియో)